

عنوان مقاله:

اغراض ثانوی جملات در داستان سیاوش از شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی شرق شناسی - فردوسی و فرهنگ و ادب پارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی محمد پشت دار - دانشیار دانشگاه پیام نور تهران

صادق ارشی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

رضا پارسا سمرشت - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

امیر نادریگی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

دانش معانی در شاهنامه از ضروری ترین موارد پژوهشی است که تاکنون کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. بررسی و تحقیق در «اغراض ثانوی جملات شاهنامه» که به نظر برخی پژوهشگران، هر بیت ابیات شاهنامه می تواند موضوع یک مقاله در علم معانی باشد، از موضوعاتی است که تاکنون پژوهش چشمگیر و مستقلى در این زمینه انجام نگرفته است. بنابراین شایسته می نماید که شاهنامه فردوسی را از این منظر مورد بررسی و تحقیق قرار دهیم. پژوهش حاضر در نظر دارد داستان سیاوش را به روش تحلیل محتوا از دیدگاه علم معانی مورد بررسی قرار دهد و بر پایه ی اغراض ثانوی، جملات خبری، امری، و پرسشی این متن را مورد مطالعه قرار دهد و در خلال پژوهش از آراء و عقاید عالمان بلاغت در باب دانش معانی نیز استفاده خواهد شد. این که فردوسی در شاهنامه تا چه حد از امکانات دانش معانی در پیشبرد اغراض ثانوی جملات بهره برده است، موضوعی است که در این پژوهش به ابعاد آن خواهیم پرداخت. نتایجی که از این پژوهش پیش بینی می شود، آن است که جملات خبری، پرسشی امر و نهی شاهنامه تنها در مقاصد اولیه ی خود به کار نمی روند بلکه اغراض ثانوی نیز در بیان این جملات منظور نظر سراینده ی شاهنامه بوده است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه ی فردوسی، داستان سیاوش، اغراض ثانوی جملات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1169835>

